

Spitsbergen

18 Juli - 03 Augustus 2013

SV Antigua

De Antigua werd in 1957 in Thorne (UK) gebouwd als vissersboot en werd begin jaren '90 door zeilliefhebbers in Nederland omgebouwd tot passagiers-Barkentine. Een Barkentine kenmerkt zich door 3 masten op een bepaalde manier getuigd: 4 Raas aan de voormast, 2 Gaffelzeilen en een stagzeil.

Met

Kapitein – Joachim Schiel
Eerste stuurman – Moritz Schiem
Tweede stuurman – Ismael Ramonde Beltran
Kok – Sascha Huhn
Service – „Kati“ Katrin Völker
Service – Franzi
Service – Jonathan “Benny” de Rooij

And

Expeditie leider – Rolf Stange
Gids/biolog – Jelle Abma

Askja Representative – Eppo Steenhuizen

Vrijdag, 19 Juli – Longyearbyen, Isfjord

14.00 uur: 78°14'N/015°36'E, Haven van Longyearbyen. dichte wolken, lichte oostelijke wind, 1015 hPa.

De meeste mensen kwamen de 19de aan op Spitsbergen met het vliegtuig om 13.55 uur op luchthaven Svalbard. Er waren ook een aantal mensen al een dag eerder gegaan om nog wat te kunnen bekijken in Longyearbyen, de hoofdstad van Spitsbergen.

Tijdens de vlucht was het behoorlijk bewolkt om wat te kunnen zien van noord Noorwegen of het begin van Spitsbergen. Naar mate we dichterbij Longyearbyen kwamen konden we, net onder het wolkendeck, nog een glimp opvangen van de wondermooie gletsjers die vlak bij Longyearbyen liggen. Op het vliegveld was het even zoeken naar de juiste tassen, maar uiteindelijk stond er een bus voor ons klaar om naar de Antigua af te reizen.

De Antigua, turquois/witte gekleurde boot verwelkomde ons in de haven. Met tassen op de schouder werden de hutten ingedeeld en kon iedereen een plekje vinden.

Met een kopje koffie of thee in de hand werd de boot van top tot teen geïnspecteerd om een beeld te krijgen van hoe groot ons leefgebied tijdens de reis zou zijn.

Eenmaal gesetteld en geïnstalleerd volgde het WELKOM van Kapitein Joachim. Eerst werd de crew geïntroduceerd en al snel volgde een de veiligheidsprocedures die aan boord geldt.

Man over boord, vuur op de boot, brandalarmen, zwemvesten en besparing van water zijn allemaal de revue gepasseerd. Wel heel belangrijk om te weten wat je moet doen in dergelijke situaties.

Uiteindelijk hebben we de motor gestart en zijn we via Adventdalen het Istfjord in gevaren. Ter hoogte van Barentsburg zagen we onder het strand verscheidene WITTE WALVISSEN zwemmen. Heel ver nog, maar het roer om en proberen er heen te komen. Beluga's zijn namelijk erg schuw en je kan er moeilijk benaderen vanaf het water. Dus de motor uit, en al dobberend en met de wind verlijeren richting de Beluga's. En ja wel; na een 20min kwamen de Beluga's onze kant uit zwemmen, en vlak voor de boot langs. In totaal zwommen er ongeveer 80 langs die iets in het hoofd hadden.

Na een hele tijd, al dobberend en in stilte te hebben gekeken werd de motor weer gestart en werd de reis naar het zuiden weer vervolgt en volgende het diner..

Eenmaal Istfjord uit, werd de deining sterker en verlieten we Istfjordradio aan bakboord zijde de grote zee op. Na een paar uur te hebben gevaren, werden we ineens verrast door een vin, staart en spuitend water dat aan de horizon verscheen. Een BULTRUG werd direct geroepen. Ongelooflijk mooi en indrukwekkend, 15m walvis voor de boot langs. Na drie keer ademen, zag je de staart en verdween de walvis voor een langere periode. Aan het eind kwam hij of zij nog behoorlijk dichtbij en konden de witte delen onder de staart en bij de vinnen goed worden waargenomen. Uiteindelijk was het schouwspel om 00.30uur afgelopen en taaide de meeste mensen af naar de kajuit om vervolgens in Fridtjovhamna wakker te mogen worden.

Wildlife gezien: Beluga, Bultrug, Kortbekzeekoet, Noordse Stormvogel, Eidereenden, Gr Burgemeester, Zwarte zeekoet, Kleine Alk.

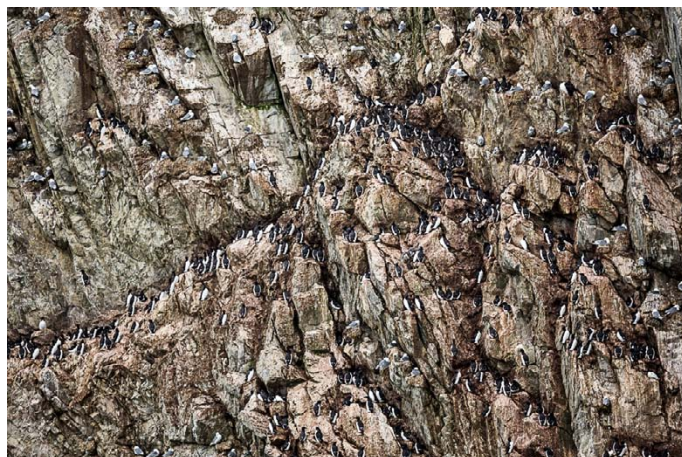

Zaterdag, 20 Juli – Bellsund. Van Keulenfjord: Fridtjovhamna.

08.00 uur: 77°46,5'N/014°36,8'E, ankerplek in Fridtjovhamna. bewolkt, flinke oostelijke wind, 8°C, 1010 hPa.

Wakker worden in een baai voor een gletsjer gebeurd je niet alle dagen. Een baai met een mooie gletsjer waar we na het ontbijt een mooie wandeling zouden gaan maken. Eerst alleen wel weer veiligheidsinstructie, en nu voornamelijk voor landgangen door Rolf. Hij verteld over hoe wij als toeristen in Spitbergen rond kunnen gaan gelet op de aanwezigheid van ijsberen. Bewustwording is erg belangrijk tijdens het aan land gaan voor wandelingen. Niets meenemen, aanraken

of achterlaten op Spitsbergen staat centraal. Het is mooi, en dat willen we zo houden of behouden, uiteindelijk moet onze invloed zo minimaal mogelijk zijn in dit ongerepte landschap. Ook het gebruik van de zodiacs en de veiligheid daaromheen staat voor een half uur centraal.

De landing ging, vooral na de goede uitleg, helemaal gesmeerd en hebben we een mooie wandeling over de toendra richting de gletsjer kunnen maken. Halverwege is de groep opgesplitst en is een deel van de groep richting een hooggelegen uitzichtpunt gelopen om daar mooie foto's te kunnen maken van de gletsjer Fridtjovbreen (Fridtjov was samen met Admudsen een bekende Noordpoolonderzoeker). De wederhelft van groep is langzamer, maar gericht op de planten, via een riggel met een ruime zuidoostelijke bocht richting het schip gewandeld. Opvallend waren vooral al kleinere planten die op de toendra aan het bloeien waren. Hoe kunnen de planten overleven en hoe worden ze bestoven waren vragen die boven kwamen borrelen. Enkele planten waren: paarse steenbreek, gekuifde steenbreek, stengelloze silene, bergzuring en verschillende korstmossen. Eenmaal boven op de riggel, lagen daar 3 rendieren die uiteindelijk geschrokken opstonden en wegliepen richting betere grasgronden. Na goed gekeken te hebben, bleek het om een vrouwtje met 2 jongen te gaan, waarvan een met zekerheid een mannetje was.

Een paarse strandloper alarmeerde ook rond de groep, en met haar afleidingsgedrag (lamme vleugel) probeerde ze ons weg te leiden van haar jongen. Uiteindelijk hebben we nog 2 jongen gezien.

Op het schip was de lunch een welkome bijkomstigheid dat het energiepeil deed stijgen. Aan het eind van de Bellsund ligt een oude eindmorene, of bergrug dat als eiland Akseloya van noord tot zuid het fjord bijna doet afsluiten. Aan beide kanten een flinke stroming waar aan de zuidkant vaak walrussen gezien worden. Waarschijnlijk een nieuwere plek waar walrussen (mannetjes) liggen en rusten. Er lagen er 2 op het strand, even verder op ontdekte we nog 8 zwemmende of jagende individuen die vlak langs de kust zwommen onder Midterhukken. Midterhukken zelf is een broedplek van verschillende zeevogels; zoals kortbekzeekoet, drieteenmeeuw en zwarte zeekoet. De grasvelden onder de broedgebieden zijn oogverblindend groen vanwege de voedingstoffen die uit zee worden gehaald. Hierna werd de reis vervolgt, richting de Hornsund richting het zuiden dus. In de namiddag, vlak voor het eten heeft Eppo Steenhuizen nog een presentatie gegeven – “Door het ijs naar Indië”. Wat een ontbering voor volk en vaderland om de weg via de noordpool te ondernemen om de handelsroute richting Indië te ontdekken. Wedlopen tussen ontdekkingsreizigers om als eerste bij de noordpool te zijn onder welke voorwaarden dan ook. Of doormiddel van een leugen om best wil.

Na een voortreffelijk diner met zalm, zou de wind aantrekken. Dus de zeilen hijsen voor het eten, en daarna wachten tot de wind aantrekt. En ja wel; van 2 knp naar uiteindelijk 5.0 knp voor de wind richting de Hornsund. Waar we rond 4.00 uur het anker zullen laten vallen. Een rondje zuid – oost – noord – west Spitsbergen dus.

Wildlife gezien: Rendieren, Walrus, Paarse strandloper, Kleine jager, Koningseider..

Zondag, 21 Juli – Hornsund: Gnålodden.

08.00 uur: 77°00,7'N/015°53,7'E, ankerplek vlakbij Gnålodden. bewolkt, flinke westelijke wind, 6°C, 1005 hPa.

De nacht is nogal onstuimig geweest, maar het zeilen is tot laat doorgegaan. In de Hornsund stond nog erg veel wind waardoor de landingsplek die geplant stond geen doorgang kon vinden. Met veel golfslag is het best gevaarlijk om een goede landing te maken. Na het ontbijt zijn we uiteindelijk met de zodiac bij Gaalodden aan land gegaan. Odden betekent in het Noors een uitstekende plek/rots. Dat was ook duidelijk het geval. Een klif met veel zeevogels die daar hun plek hadden gevonden om een nest te maken. Een nest maken is het niet echt; meer een riggel zoeken waar de eieren kunnen blijven liggen. Drieteenmeeuw, Kortbek- en Zwartezeekoeten waren de meest voorkomende broedvogels. Door het zoeken naar voedsel op zee, worden veel voedingstoffen door de vogels van zee naar land vervoerd. Waardoor het er groen uitziet, maar door goed te kijken kom je ook nog een aantal bloeiende planten tegen. Planten als; Bergsteenbreek dat mooie gele bloemen had, Poolboterbloem en een mooie ontdekking was Arctisch Goudveil. Op de rots zat nog een paartje Grote Burgemeesters met jongen; van die kleine grijze donzige kuikens die vlak aan het strand de hele periode op een rots van 2bij2m moeten blijven zitten. Wat een gezicht.. Op het strand waren nog resten van een oude Polmoren nederzetting te vinden, ook een graf van deze Russische jagers. Op zoek naar robben en ijsberen trokken deze mensen grote delen van het noordpool gebied door. Een houten fundering, met een aantal keien waren nog zichtbaar, en een houten graf met stenen erover gelegd vanwege de diep bevroren grond.

In de middag zijn we de Vester Burgerbukta ingevaren om vlak voor de Pailerbreen uit te komen. Allemaal drijvende ijsschotsen die het beeld voor de gletsjer bepaalde. Plotseling; een Ivoormeeuw voor de gletsjer langs vliegend. Een opvallende spierwitte verschijning, al vliegend voor de gletsjer langs op zoek naar kleinere visjes of kril dat door het zoete water makkelijk te vinden is. Af en toe een rommelende gletsjer. En ja wel; een heel groot stuk ijs wat van de gletsjer wand breekt en een enorme golf creëert die richting de Antigua rolt. Wat een kracht en geweld komt er vrij bij het vallen van zulke grote ijsblokken. Na een 2uur voor de gletsjer te hebben rond gedobberd hebben we de route richting het zuiden weer aanvaart om via de Hornsund het ruime zeegat op te zoeken. Met de wind langs zij hebben we uiteindelijk wat zeilen laten zakken om koers te houden. Eenmaal de wind in de zeilen en het diner in het vooruitzicht, duiken er ineens een aantal bultruggen aan de horizon op. Al springend en later met vinnen op het water klappend laten de in totaal 8 bultruggen zich fantastisch zien. Witte staart en zelf de deels witte buik van de bultrug zijn duidelijk te zien. Het klappen van de vinnen op het water heeft waarschijnlijk te maken met het gezamenlijk jagen op vis of kril om het bij elkaar te houden voor andere bultruggen. Na de geweldige show, komen er op dat moment ook nog 3 vinvissen (gewone) een graantje mee pikken van al het voedsel. Al zeilend en iets wat rommelig in de meeste magen, vervolgen we de reis om via de Sorkapp weer richting het noorden te zeilen.

Wildlife gezien; ivoormeeuw, bultruggen (8), gewone vinvis (3).

Maandag, 22 Juli – Storfjord.

08.00 uur: 76°47,1'N/017°42,7'E, zeilen met 6-7 knopen in zuidelijk Storfjorden. grootste gedeelte zonnig :) wind 4-5 (Beaufort) zuidwest, 7°C, 1015 hPa.

Het was een ruige zee met heel wat deining. Maar de zeilen zorgde voor enige vorm van stabiliteit tijdens de tocht zodat de zeeziekte toch enigszins getemperd kon worden. In de morgen, na het ontbijt hadden we al vrij direct een aantal spuitende walvissen. Bultruggen lieten zich mooi zien in totaal 4 geteld. Een presentatie van Rolf volgde in de morgen. Wat een ingewikkelde materie, de geologie van Spitsbergen. Het begon eigenlijk met de geologie van de wereld, maar sloot naadloos aan op het geen wat in Spitsbergen vandaag de dag nog te herkennen is. Dit geeft weer een heel nieuwe kijk op het bezoek aan land, of het varen door de fjorden. Al zeilende laten we de middag achter ons en hebben we een korte terugblik op de afgelopen dagen. Ook worden er nog een aantal typische planten van Spitsbergen behandeld, om niet alleen het grote te belichten maar zelfs de kleinere planten van de arctische toendra. In de avond hebben we de film Deep Bleu gekeken, een mooie BBC documentaire waarin de zee en diepzee in een ander licht word gezet. Uiteindelijk hebben we de flinke zeiltocht rond de zuidkust richting de Freemansundet voortgezet.

Dinsdag, 23 Juli – Freemansund. Edgeøya: Meodden. Barentsøya: Polar bears.

08.00 uur 78°12,9'N/021°48,9'E, ankerplek at Meodden, Edgeøya. gedeeltelijk zonnig, wind sterkte, 4 uit west, 8°C, 1016 hPa.

Het was erg moeilijk om voor anker te gaan, ook heel moeilijk om voor anker te blijven. Uiteindelijk hebben 2 ankerkettingen ons op een steady plek gehouden. Stroming en wind waren de belangrijke oorzaken. Na het ontbijt hebben we een landing gemaakt in Meodden op het eiland Edgeøya. Een odden is veelal een uitstekende punt in een langere baai of kust, Me is het midden. Meodden is het uitstekende punt in het midden van een langere kust. Het strand lag als een mikadospel vol met aangespoeld hout uit Siberië. Eenmaal boven het strand begint eigenlijk meteen de toendra. Halverwege de berg ligt een duidelijk voorbeeld van wat eerder tijdens de geologiepresentatie naar voren is gekomen. Hard gesteente dat door vulkanische activiteit in allerlei spleten en spelonken tussen het sedimentgesteente is geperst. In het sedimentgesteente kunnen dan ook allerlei fossielen worden gevonden, vooral ammonieten. Een mooie en redelijk lange wandeling over de toendra waar we verschillende planten hebben kunnen bewonderen. Gekuifde steenbreek, sneeuwssteenbreek en een paar rendieren die voor ons uit liepen. Een mooi kalf met een moeder die langs de flanken van de berg naar verschillende grassen en planten op zoek waren om de aankomende winter een voorraad te hebben. Spitsbergenrendieren staan lager op de poten, hebben bredere hoeven en leven meer solitair. De winter is echt overleven, vooral als het geijzeld heeft gaan veel dieren dood. Uiteindelijk met een zak vol vuil hebben we de wandeling geëindigd en zijn we door de zodiacs opgepikt om de lunch op de boot te nuttigen. In de middag was het de bedoeling om een landing te maken bij Waldburg, waar in een spelonk in de berg een mooie drieteenkolonie kon worden bewonderd. Alleen waren er 2 IJsberen gespot die eerder op de berg liepen en waarschijnlijk ter plaatse aan het rusten waren. Dus de 2 gidsen bewapend en bezakt om hoog geklauterd om pols hoogte te nemen. En ja wel; een vrouwtje met een 2de jaars jong dat rustig lag te slapen. Dus geen wandeling; wel jammer maar ook een mooi gezicht de 1ste ijsberen van de reis.

Al varende aan de westkant van Barentsøya richting het noorden, komen we nog een aantal ijsberen langs de kust tegen. Wel geteld 4 ijsberen die uitgeblust lagen te slapen op berghelling in de Freemansundet. Op een gegeven moment staat een van ijsberen op, en begint naar boven te lopen. Opvallend was de omvang van deze ijsbeer enorm en moet dus ergens een rendier of een gestrande walvis of walrus gevonden hebben.

Later zien we nog 2 ijsberen. De reis wordt aanvaard en de mooie luchten en gletsjers gaan als een schilderij aan ons voorbij. Wat een bijzonder fenomeen dat de zon om 12.00uur gewoon volop aan het schijnen is en dat de slaap dus nog niet kan worden gevat. Uiteindelijk gaan we voor anker.

Woensdag, 24 Juli – Heleysund/Straumsland.

08.00 uur: 78°40,9'N/021°05,0'E, ankerplek at Straumsland. gedeeltelijk zonnig, kalm weer 9°C, 1019 hPa.

Vanmorgen rustig in de baai, een mooi uitzicht om met koffie of de thee aan dek wakker te worden. Gisteravond was aan het begin van de baai een ijsbeer gezien, dus na het ontbijt met de zodiac kijken of de ijsbeer er nog is. En ja wel daar ligt de beer nog steeds te slapen. Alleen wat dat inhoudt is dat de landing aan deze zijde van de baai niet door kan gaan. Wel heel jammer, maar noodzakelijk. De 2de optie is de overkant van de baai. Eerst een goede landingsplek vinden en de omgeving verkennen. Maar gelukkig hier geen beer. Dus de hele groep aan de wal en opdelen in twee groepen die, in een snellere groep en een minder snellere groep verdeelt kon worden. Een mooie wandeling over de toendra tussen keien en stenen die overal gelegen zijn. Wel oppassen dus en dicht bij elkaar blijven voor dat er een witte, behaarde kei zou kunnen gaan bewegen.

Maar eenmaal boven liggen daar allerlei kleinere smeltwater meertjes waar op een aantal een aantal vogels te zien zijn. Roodkeelduiker, paarse strandloper, sneeuwgorse en ijseend zijn een van de soorten die we daar tegen komen. Maar daar in eens, op een redelijk groot meer, drie witte langhalzige zwanen. Maar dat kan toch helemaal niet? Uiteindelijk blijkt het om drie Wilde zwanen te gaan die kennelijk te ver zijn gevlogen en normaal in Scandinavië of richting Siberië gevonden kunnen worden. Aan de thee en een broodje op een hoog punt uitkijkend over de Heleysundet waar de enorme stroming duidelijk te zien is. In eens in de stroming; een zwemmende ijsbeer op 800m afstand, eens kijken wat hij gaat

doen. Onwetend dat hij in de gaten wordt gehouden, zwemt de ijsbeer tegen de stroom in en klimt op het eiland. Schut zicht uit en vervolgt de reis met de stroom mee, waar ook de andere groep kan genieten van dit tafereel. In eens, terwijl we aan het eten zijn komt er een Poolvos met een jonge gans in zijn bek langs lopen. Wat een verschijning een kleine vos, met een jonge gans, her en der nog wintervacht zichtbaar rent over de toendra richting zijn hol waar waarschijnlijk jongen aan het wachten zijn. Na drie uur te hebben gelopen over de toendra vervolgen we ons ze weg naar de plek waar we zijn begonnen.

Thee, koffie en een koek stonden voor ons geserveerd om na de wandeltocht weer op krachten te kunnen komen. Met de Antigua door de Heleysundet met een snelheid van 7knp schoten we door de vernauwing. Nog een baardrob die al vissend ze kop af en toe boven het water uit liet steken. Een maal uit de vernauwing aan de zuidkant nog een mooi groen opgelichte vogelrots. Even kijken; en ja wel.. Twee rustende ijsberen, waarvan de ene al snel de benen nam toen hij er achter kwam dat we hem aan het begluren waren. De andere, die hoger bij de vogelrots gras aan het eten was, had niet veel haast. We hebben deze beer toch wel een half uur mogen bekijken, maar er volgde niet iets spectaculairs. Wel spectaculair was het werk van de bemanning, door grote trossen touwen en netten langs de kust te verzamelen met de zodiac. Eenmaal uitgekeken en opgeruimd hebben we onze reis aanvaard richting het noorden om morgen een landing te kunnen maken op Nordauslandet. Nog geen 500m van de ijsberen vandaan ligt er nog een ijsbeer te slapen. De teller staat nu op dertien..

Donderdag, 25 Juli – Nordaustland: Vibebukta, Bråsvellbreen. Hinlopen: Wahlbergøya.

08.00 uur: 79°22,5'N/022°50,3'E, ankerplek in Vibebukta. overwegend kalm weer, 8°C, 1016 hPa.

Nordauslandet gehaald en voor anker vlak naast het begin van de langste gletsjerwand. Een in totaal 157km lange ijsmuur dat de rand is van een enorm ijsmassief dat Austfonna heet.

Hier begint de poolwoestijn (polardessert), een woestijn- of maanlandschap waar in de leegte een andere dimensie krijgt. Stenen, kalk- en zandsteen en fossielen liggen in formatie gesorteerd door alle weersinvloeden. Korstmossen, en hier en daar een plant zijn de enige levende wezen in de poolwoestijn. Een mooie wandeling naar de hoger gelegen riggel via een redelijk groot sneeuwveld bracht ons op een plek met een uitzicht op gletsjer. Wat een stilte boven op de berg; tijd voor 5min stilte om te beseffen waar we staan en wat mooi ook een woestijnlandschap kan zijn. Op de terugweg was het sneeuwveld het hoogtepunt van de wandeling. En op een aantal plekken in de woestijn vonden we nog resten van walvissen (botten) en een deel van een schedel van een ijsbeer.

Na de lunch aan boord hebben we het ruime sop gekozen en zijn we voor de Bråsvellbreen langs gevaren. Bra is Noors voor snel, en vell betekent glijden. De Bråsvellbreen is een gletsjer geweest dat in een korte periode heel snel is verschoven. Uiteindelijk vlogen er nog 4 middelste jagers voor langs. Maar het indrukwekkendste is wel de enorme

lengte van een mooi gletsjer wand, waar ook af en toe een waterval uit stroomde. In de gletsjer zitten geen kloven dus al het smeltwater stroomt boven van gletsjer af, dat soms hele diep blauwe rivieren kan vormen. Op de weg terug trad ineens de mist in en konden we de drijvende ijsschotsen maar net ontwijken, of zien of er nog eventueel ijsberen op zouden zitten. Uiteindelijk zijn we weer door gevaren richting het noorden de Hinlopenstraat in. Voor dat we in Lomfjorden (lom- zeekoet in Noors) voor anker zouden gaan zijn we nog langs Arneset gevaren om rustende walrussen te mogen observeren. In totaal lagen er 12 walrussen die niet meer dan het gedrag 'stil liggen' vertoonden. Onder het genot van de scheet- en kotsgeluiden van de onverstoorbare walrussen was het toch een hele belevenis. Uiteindelijk in Vibebukta voor anker..

Vrijdag, 26 Juli – Hinlopen: Alkefjellet. Murchisonfjord: Kinnvika.

08.00 uur: 79°36,0'N/018°47,0'E, ankerplek vlakbij Alkefjellet. overwegend kalm weer 5°C, 1014 hPa.

De morgen konden we nog even kort rond kijken op de plek waar we lagen maar al snel ging het anker omhoog om onze tocht verder richting het noorden voort te zetten. Onze tocht leiden ons uiteindelijk langs een van de grootste broedkolonies van dikbekzeekoeten genaamd Alkfjellet. Basalt gesteente dat totaal wit was uitgeslagen van de hoeveelheid vogelpoep dat in de loop van de jaren daarop is achtergelaten. Elk riggeltje wat ook maar iets uitstak was bedekt met dikbekzeekoeten. Daartussen konden ook nog drieteenmeeuwen, zwarte zeekoeten en grote burgermeester worden gevonden. Alleen de zeekoeten waren verre weg met de grootste aantallen, de totale kolonie wordt ongeveer op 60.000 broedparen geschat. De Antigua kan heel dicht langs de broedkolonie varen dus het zicht en de foto's vanaf de boot is prachtig. Door de Hinlopenstraat zijn we uiteindelijk richting het noorden gevaren met als eindbestemming Murchisonfjord. De Hinlopenstraat is gemiddeld wel 400m diep, wat een goede plek is om walvissen te spotten. En ja wel; gewone vinvissen waren heel mooi aan het jagen op vis of kril waarbij 6 dieren contant al blazende naar boven kwamen. Een blow, een hele lange rug en aan het eind een klein vinnentje zijn eigenlijk de belangrijkste kenmerken van deze walvissoort. Echt mooi om de dieren op deze manier te mogen observeren en te kijken wat voor gedrag ze vertonen. Ook de tweede keer waren het gewone vinvissen die al jagende door de Hinlopenstraat zwommen, achtervolgt door drieteenmeeuwen konden we de plekken goed opzoeken.

Murchisonfjord is een soort baai met verschillende eilanden, waar we uiteindelijk bij Soere Russeloya voor anker zijn gegaan voor een avondwandeling. Bij aankomst was op een van de eilanden een Russisch-orthodox zichtbaar. Hier hebben Russische jagers gezeten in verschillende tijdsperioden tot ongeveer 1930. In de baai ligt ook Kinnvika; een Pools onderzoekstation waar hutten kunnen worden gevonden. Tijdens de wandeling richting een mooi uitzicht punt zijn we nog langs een oud noorse trappershut gelopen, hebben we nog fossielen (stratiolieten) gevonden en hebben we de

helft van het strand ontruimt van vuil. Vier zakken vol plastic en andere troep hebben we mee de Antigua opgenomen.

Het idee was eigenlijk om nog een heel stuk noordelijk te gaan varen, maar daar verkeerde windrichting hield het in dat we bijna 100km tegen wind zouden moeten varen. Buiten het feit dat het niet aangenaam is tegen wind te varen, zouden we ook veel tijd verliezen voor deze actie. Dus hebben we besloten om de reis richting het noordwesten voor te zetten om uiteindelijk in Sorgfjorden uit te komen.

Wildlife gezien: Walrussen, Gewone vinvissen, dikbekzeekoeten.

Zaterdag, 27 Juli – Sorgfjord: Crozierpynten, Eolusneset.

08.00 uur: 79°55,5'N/016°51,6'E, ankerplek vlakbij Crozierpynten. Blauwe lucht en zonnig :), 9°C, 1009 hPa.

In sorgfjorden moet je je zorgen maken. In het verleden hebben hier zich veel drama's afgespeeld. Een van de noordelijkste veldslagen voor Nederlandse walvisvaarders tegen de beter bewapende Fransen liep op een drama uit. Wel 40 Nederlandse schepen werden tijdens dit gevecht tot zinken zijn gebracht. Een niet goed voorbereide Duitse expeditie zorgde ook voor een echte thriller. De Duitsers konden door het drijfijjs niet meer weg komen uit het fjord en moesten voor een langere tijd blijven. Hadden wel genoeg proviand, maar na lange tijd begon de wanhoop en verveling toe te slaan. Uiteindelijk hebben een paar mannen de poging gewaagd om naar Longyearbyen te gaan lopen. Door de lange afstand en niet goed te zijn voorbereid is dit volledig misgegaan, doden tot gevolg.

In de ochtend een mooie wandeling gemaakt aan de oostzijde van het fjord; cozierpynten. Oude resten van een periode waarin er op deze plek landmeetkundig en sterrekundige activiteiten werden ontwikkeld om een beter beeld te krijgen van het landoppervlakte in Spitsbergen. Resten hout en flessen lagen overal verspreid. Langs de rand van de berg gelopen en uiteindelijk hebben een aantal mensen een duik genomen in het niet al te warme water. Maximaal 4C is het water, waardoor de benen toch wel pijnlijk beginnen te worden na een tijdje. In de middag zijn we aan de westzijde van het fjord aan land gegaan om daar de omgeving te verkennen. De groep op gedeeld in twee verschillende groepen om een “crazy” tour en een “laisy” tour te maken. De crazy groep heeft de tafelberg beklommen met een fantastisch mooi uitzicht op Sorgfjord. Een hele tocht, met tussendoor nog een kopje thee met wat lekkers. De laisy groep heeft de graven die gelegen waren op een hogere rots beter bekeken. Een stukje hout gevonden met gegraveerde letters wat waarschijnlijk hoorde bij de graven die daar lagen. Het was wel heel bijzonder om te zien dat er een Nederlandse tekst op stond; GESTORVEN DEN 14MEY 1738. Waarschijnlijk een plek waar walvisvaarders zijn begraven bijna 300jaar geleden; wat een vondst. Op strand lagen ongeveer 12 walrussen lekker uit te rusten. Terwijl we naar de rustende walrussen aan het kijken waren kwam er een groepje walrussen vlak langs het strand zwemmen. Ze kwamen even polshoogte nemen en kwamen heel dichtbij en staken af toe vlak bij het strand de kop boven het water. Walrussen voelen zich heel vrij in het water. Op het land zijn het minder elegante dieren die niet echt goed kunnen bewegen. Na een kopje thee en ook wat lekkers zijn een aantal van ons nog even de toendra op gelopen. Een kleine jager die ons probeerde af te leiden van het nest doormiddel van te imiteren dat hij een gebroken vleugel heeft. Ook een roodkeelduiker op het nest in het meer. Later weer aan boord gegaan om het anker op te halen en richting Liefdefjord te varen.

Zondag, 28 Juli – Liefdefjord: Monacobreen, Andøyane.

08.00 uur: 79°40,0'N/013°37,2'E, Liefdefjord binnenvarend. gedeeltelijk bewolkt, 19°C (thermometer inde zon), 1012 hPa.

In de morgen kwamen we om 6.00uur aan in Liefdefjorden. Een goede plek om ijsberen te zien, dus iedereen vroeg op om ijsberen te spotten. Of toch nog even blijven liggen om 8.00uur aan het ontbijt te verschijnen. Maar om 6.45uur hadden toch een aantal mensen een wandelende ijsbeer op Andoyane gespot. Deze 15de ijsbeer kon alleen niet goed worden bekeken want liep al snel achter de heuvel waar we niet bij konden komen. Uiteindelijk zijn we steeds verder Liefdefjorden in gevaren, via de oostkant langs allemaal kleinere eilanden. Een gele vlek op de helling van de heuvel. Toch maar even kijken wat het zou kunnen zijn. Op afstand lijkt het wel een ijsbeer. Maar beter bekeken is het niet de vorm die we moeten hebben voor een ijsbeer. Na dichterbij te zijn gevaren bleek het te gaan om een dode ijsbeer die al een paar weken tot een maand daar moet hebben gelegen.

De ijsschotsen kwamen langzaam in zicht. De Monacobreen is een van de mooiere gletsjers van Spitsbergen en daar dobberde de Antigua op 300m vanaf. Wat een imposante verschijning de gletsjerwand dat plotseling kan afbrokkelen. En ja wel; we hebben een aantal flinke stukken ijs van de gletsjer zien vallen waarbij de hekgolf volgde. Op het eiland Makeoyane aan het begin van Liefdefjord hebben we nog een ijsbeer mogen aanschouwen. Deze ijsbeer lag in een kuil en ging af en toe op zijn rug liggen met de poten in de lucht. Echt een mooi gezicht.

Op de terugtocht hebben we nog een wandeling vlak voor het eten gemaakt, even de benen strekken. Aan de voet van Roosfjella, de bloedrode berg die als “Old red” staat omschreven. Aan de voet zijn we via een riviertje met een waterval om hoog gelopen over de toendra. De toendra was erg mooi aan het bloeien, met allerlei bijzondere planten als Berggroosje en waren er een aantal ijsgorzen druk aan het rond vliegen. Op een hogere riggel hadden we een mooi uitzicht op Liefdefjord met luchten en lichten. Na het eten zijn we richting Mushamna gevaren om daar voor anker te gaan in een heel mooi en rustige baai. Dit om meer rust te krijgen tijdens het slapen. Rotganzen, roodkeelduikers en eidereenden vulde vanaf de boot het avondprogramma.

Wildlife gezien: Ijsbeer, Rotgans, Walrussen, Roodkeelduiker en Kleine jager

Maandag, 29 Juli – Woodfjord: Mushamna, Mullerneset (Reinsdyrflya)

08.00 uur 79°39,7'N/014°15,3'E, ankerplek in Mushamna. gedeeltelijke bewolkt, 13°C, 1014 hPa.

In de ochtend hebben we na het ontbijt een wandeling gemaakt van in totaal ongeveer 3uur. Halverwege lag op heuvel een overblijfsel van een Polmoredhut dat daar in begin 1900 heeft gestaan. Polmoren, de russische jagers die veelal walrussen, robben en ijsberen bejaagde, hebben op Spitsbergen diverse vestigingen gehad om te kunnen jagen. Verder aan de kust staat een van de mooiere Noorse trappershutten die tegenwoordig door de Sysselmannen gebruikt wordt. Hier zijn we naar toe gelopen en hebben het toilet en sauna mogen bewonderen. De Sysselmannen zijn de gouverneurs van Svalbard, ze houden toezicht op toerisme, maken stranden schoon en werken mee aan onderzoek in het arctisch gebied. Bij de hut stond een hoge toren om het robbenvlees dat voor de honden bedoeld is buiten het bereik van ijsberen te houden. De groep is uiteindelijk in tweeën opgedeeld om, voor fotografen een kortere route te kunnen lopen. De wandelaars zijn nog richting het noorden gelopen en zijn uiteindelijk rond de verschillende meertjes weer terug de berg richting de boot gelopen. Tijdens de tocht hebben we nog een aantal rotganzen en nog een roodkeelduiker op een nest zien zitten. Eenmaal nabij de boot had Rolf nog een aantal beluga's onder de kust zien zwemmen, maar zwommen al snel noordwaarts. Tijdens de lunch het anker omhoog om de beluga's achterna te gaan. We zagen ze nog onder de kust zwemmen en stuk noordelijker, maar eenmaal vlakbij bleken ze al snel te zijn omgedraaid en de weer naar het zuiden zijn gezwommen. Misschien verstoord door een andere boot.

Aan de westkant van Woodfjorden ligt de Reindyrflya (Rendiervlakte) waar we eind van de middag nog een landing willen maken. Aangekomen en het anker laten vallen bij Mullerneset en met de zodiacs richting een mooie landing-splaats op de Reindyrflya op zoek naar beschreven graven. Ergens in oude documentatie zouden nog graven moeten liggen nabij Mullerneset. De groep in tweeën waardoor de kans groter wordt om de graven te vinden. Wel heel veel mooi bloeiende planten maar geen graven kunnen ontdekken. Op een gegeven moment een melding van een ijsbeer aan

land ongeveer op een afstand van 3km. Is gelukkig heel ver, maar toch weer richting de boot gelopen. Na de wandeling zijn we nog met de boot opzoek gegaan naar de beer. Eenmaal de hoek om en op het strand stond inderdaad de beer nog steeds, te eten aan een stuk spek wat waarschijnlijk van een rob, walvis of walrus kwam. Met grote poten en uiterste precisie blijkt de ijsbeer heel delicaat met zijn voedsel om te kunnen gaan. Na heel wat foto's te hebben geschoten zijn we verder gevaren. Een strand verder bleken er namelijk nog 5 andere ijsberen te lopen. 2mannen, 2vrouwen waarvan een vrouw een jong met zich mee had. Het gedrag van de ijsberen op elkaar was een mooi schouwspel om te bekijken. We hebben op dit moment 22 ijsberen mogen ontdekken.

De verdere tocht wist ons via een drijvende dode walvis naar Smeerenburg te leiden waar we vervolgens voor anker gingen.

Wildlife gezien; ijsberen, beluga's

Dinsdag, 30 Juli – Amsterdamøya: Smeerenburg. Danskøya: Virgohamna. Zeeuwse Uitkijk, Fuglesangen.

08.00 uur: 79°43,8'N/010°58,3'E, ankerplek vlakbij Smeerenburg. bewolkt, laaghangende bewolking, 9°C, 1014 hPa.

In de morgen hebben we ons in twee verschillende groepen opgedeeld die na een 1,5 uur hebben gewisseld van Smeerenburg naar Virgohamna en omgekeerd. Op deze manier kunnen we in een korte periode toch veel bekijken. Smeerenburg is natuurlijk de plek waar veel Nederlandse walvisvaarders hebben gezeten en een hele industrie aan levertraan op poten hebben weten te zetten. Eenmaal aan het strand kun je meteen de ronde traanovens zien staan waar het walvisvlees werd gekookt om de levertraan eruit te koken. Er hebben 5 overs gestaan met een aantal huizen waar nog weinig van te zien. Hier hebben ongeveer 200 walvisvaarders gezeten, waarvan er 7 hebben proberen te overwinteren. Dit is door schuurbuik, de kou en vele andere factoren niet gelukt en zijn overleden in de strijd om de beste plek voor het vangen naar walvissen. Bij de plek hebben we ook nog een mooie schedel van een grote walvis gevonden. Ook heel verassend was het aantal vogels die op Smeerenburg nog voorkwamen; rosse franjepoot, bontbekplevier, steenloper, grote jagers en broedende noordse sterns. Op Danskøya ligt Virgohamna, waar heel veel verschillende tijdlijnen bij elkaar komen. Ook hier hebben we nog traanovens gevonden, die waarschijnlijk van de Harlingencompagnie zijn geweest. Salomon Andree heeft vanuit hier ook een heel bekende poging gedaan om met een luchtballon de noordpool te bereiken. Alles is naar de baai gesleept om de poging te laten slagen. Dit is alleen niet gelukt.

Ook de Amerikaanse journalist Wellman heeft hier een tijd gezeten om ook de noordpool te willen bereiken. Dit is ook nooit gelukt; hij is alleen wel een van de weinige die het heeft na mogen vertellen.

In de middag was het plan om naar Utre Norskøya te varen, dit is het buitenste en meest noordelijke eiland wat ook

wel de “Zeeuwse uitkijk” wordt genoemd. Dit was voor walvisvaarders een bekende plek waar walvissen vanaf de kust konden worden gezien en waarna de zoektocht op zee kon worden voortgezet. In de begin periode van de walvisvaart konden de walvissen nog in de fjorden worden aangetroffen, later ook door intensieve bejaging moest dit verder op zee gebeuren waardoor uitkijkposten noodzakelijk waren. Maar er zwom een ijsbeer in de fjorden voor het eiland rond. Het dier was duidelijk aan het zwemmen en op zoek naar zeehonden of robben. Duikende en hard zwemmend klom de beer uiteindelijk de kant op en heeft een tijd langs de kust gelopen. Maar de landing kan natuurlijk niet doorgaan met een ijsbeer op de plek waar we een wandeling wilde maken.

Een hele mooie tweede optie was Fuglesangen, een eiland vernoemt naar de grote kolonie kleine alken die tussen de gevallen stenen broeden. Het is wel een moeilijk te bereiken plek. Ronde stenen gaan over in allerlei kleine en grote stenen waar uiteindelijk de kleine alken tussen zitten te broeden. Grote groepen vliegen op en als je er rustig tussen gaat zitten komen ze langzaam weer terug op dezelfde plek waardoor je de alken dus van heel dichtbij kan observeren. Echt een mooie plek om lang te zitten en te kijken naar wat de vogels doen. Na een klein tijdje komen er ook nog walrussen langs zwemmen terwijl wij naar de alken aan het kijken waren. Na het eten zetten we koers naar Krossfjorden...

Woensdag, 31 Juli – Krossfjord: Signehamna, Ny Ålesund.

08.00 uur: 79°16,3'N/011°32,6'E, ankerplek in Signehamna. Bewolkt, geen wind lichte regen, 8°C, 1013 hPa.

Voor anker in Sighamna, een baai in Lilliehookfjorden. Mystiek wakker worden in laag hangende bewolking. Het is wel ander weer dan we tot nu toe hebben gehad. Na het ontbijt varen we met de zodiacs naar de wal om daar een mooie wandeling te maken over de toendra. Het is mooi begroeide toendra met veel mossen en een duidelijk beeld van hoe het precies werkt met permafrost en het bewegen van de grond. Door het ontdooien en uitzetten van de grond worden grotere stenen naar de buitenkant geduwd. Het lichtere en fijnere sediment blijft meer in het midden liggen waardoor er cirkels en andere structuren ontstaan. Op de randen groeien vaak de planten en mossen. Even over de top van de heuvel gelopen en daar kwamen we bij een Duits weerstation wat dienst deed tijdens de 2de wereldoorlog. Het doel van het Duitse weerstation was om inzicht te krijgen in de ijscondities en weerbeelden bij de noordpool., belangrijk was om in te kunnen schatten of en wanneer de russen via de Barentszee naar Europa zouden kunnen komen. Veel oude tonnen en roestige spullen lagen her en der verspreid over de toendra. Cultureel erfgoed is de geschiedenis uiteindelijk geworden, dus een beetje afstand en respect.

De groep wordt weer opgedeeld in twee groepen de ene groep gaat heel langzaam weer terug en passeren ondertussen een mooi uitzichtpunt, De andere groep loopt rond het meer om de benen wat beweging te geven en om nog wat mooie dingen te spotten. Rendieren, waaronder een mooi mannetje met een enorm gewei staat ons herkauwend aan te kijken. Ook vliegen er een aantal sneeuwgorzen waaronder jongen ons vooruit, terwijl een paartje kleine jagers ons beter komen bekijken. Na twee uur te hebben gewandeld komen we vlak voor de lunch weer aan boord. Na de lunch kwamen we aan in Tynayrefjord waar Tynayrebreen ligt, Een smalle maar wel hoge gletsjer die vrij actief is om rustig voor te dobberen. Op de weg naar de gletsjer kwamen we nog een mooie baardrob tegen waar we best heel dichtbij konden komen met de boot. Heel stil blijven staan is dan het beste om te doen om verstoring te voorkomen. Anders glijdt de baardrob al snel van zijn ijsschots en is hij weg.

Af en toe een flinke klap vanuit de gletsjerwand waarbij kleinere brokken ijs naar beneden vallen. Tot twee keer toe een flinke klap met vallend ijs. Heel langzaam varen we Tynayrefjord uit vlak voor het eten nog een wandeling te maken. De bestemming was de Fjortendejuli bukta, om daar een mooie wandeling te maken langs de vlak van de heuvels waar veel verschillende planten kunnen worden gevonden. Er ligt wat ijs in het fjord waardoor er iemand op het voordek moet staan om de kapitein van informatie te voorzien om door het ijs te komen. In eens in zicht, een zwemmende ijsbeer. Langs de klif zwemmend, klom de ijsbeer ineens het land op en liep langs de flank omhoog. Maar kon niet veel verder, dus moest het water weer in om even verder weer het strand op te lopen. Opvallend was dat de ijsbeer ook gras begint te eten en schuurt met zijn kop af en toe langs het gras. Nog even verder lopen, en ineens een karkas van een rendier

gevonden. De beer pakt het op en begint heel delicaat aan een voorpoot te kluiven, de hoeven zijn nog te zien. We kunnen hier dus niet aan land, wel heel jammer maar dat zijn nu eenmaal de wetten van de natuur in Spitsbergen. Alles is op elk moment te verwachten, dus hou nergens rekening mee.

Captainsdiner was in de tussentijd door de service helemaal voorbereid dus na de show van de beer konden we direct aanschuiven aan tafel. Het menu; beginnen met een Burger-wortelsalade met won-ton buideltje, wat volgde was een zalmfilet met sesamkorstje, zoete aardappelpuree en vanille-erwten en als toetje werd er tiramisu gepresenteerd. Echt een feestmaal. Tijdens het diner zijn we uiteindelijk aangekomen in de haven van Ny Ålesund, de eerste bewoning na vertrek uit Longyearbyen. Nog een crewfoto op het voordek en een rondje wandelen in het meest noordelijke dorp. Uiteindelijk begon om 0.00uur nog de lucht op te klaren en scheen de zon op Kongsfjorden.

Donderdag, 01 Augustus – Kongsfjord: Ny Ålesund. Prins Karls Forland: Dawespynten.

08.00 Uhr: 78°56'N/011°56'E, in de haven in Ny Ålesund. Bewolkt, windstil, 8°C, 1008 hPa.

De ochtend wakker geworden in de haven van Ny Ålesund. Was wel weer bewolkt geworden dus de Tre Koner waren niet goed te zien. Na het ontbijt hebben we onderleiding van deskundige begeleiding een rondleiding gemaakt door Ny Ålesund. Het onderzoeksdorp, wat het nu is, was vroeger een Noorse mijnstad. Het kool werd gewonnen en met rails en locomotief vervoerd naar de havenplaats. Er zijn veel ongelukken gebeurd en mensen hebben hun leven verloren in het mijnen naar kool.

Vanaf 1964 is de stad verworpen tot een onderzoeksplek, waar vanuit verschillende disciplines onderzoek gedaan wordt. Wat nog het meest opvallende is de verscheidenheid aan verschillende nationaliteiten. Nederland, India, China en natuurlijk Noorwegen zijn een van de vele nationaliteiten in totaal 190 mensen. Er wordt onderzoek gedaan naar veel verschillende aspecten van het arctisch gebied. Luchtkwaliteit, en samenstelling, vegetatie maar ook dierecologie waar Nederland zich mee bezighoudt. Een meisje van de Universiteit van Groningen liep daar dan ook haar jongen Brandganzen uit te laten om ze te laten eten op de toendra. Er was niet veel gras voor de jongen, en de poolvos kwam ook vaak langs vertelde ze. Onderzoek naar het gebruik van de toendra, door een groepje minder eten te geven en een groepje meer eten en dan kijken wat er gebeurt. De Butiken ging om 10.00 uur open dus de postkaart kan op dat moment beschreven worden en even verder op de post gedaan worden. Even later, rond een uur of elf zijn we nog naar de hangar gelopen, waar Roald Admunsen zijn ballon mee aan de grond hield. De bedoeling was om met de ballon de noordpool te bereiken maar is uiteindelijk op een mislukking uitgelopen. Nobile en Admunsen in de wedloop om de pool te bereiken. Belangrijk is in het dorp om op de paden te blijven, vooral omdat er veel mensen komen in de zomer en daar door de toendra vertrapt wordt maar ook omdat er verschillende onderzoeksoptellingen staan. Noordse stern, roodkeelduiker en nog een Bontbekplevier die in en rond het dorp te vinden waren. Om 13.00 uur vertrok de boot dus moest iedereen weer op de boot aanwezig zijn, wat heel belangrijk is. Eenmaal Kongsfjorden uitvarende begon de wind op te steken, dus met z'n alle een aantal zeilen hijsen om nog te kunnen zeilen door Forlandssundet. Aan aan de westkant Prins Karl Forland en aan de oostkant het vaste land van Spitsbergen. De wind viel al heel snel weg dus na 3 uur te hebben gezeild moest de motor weer aan en de zeilen moesten weer worden gestreken. Het weer op Spitsbergen kan binnen het uur veranderen van wind naar windstil of van regen naar zonneschijn.

Na het diner rond een uur of 20.00 uur hebben we nog een landing gemaakt om toch even de benen te kunnen strekken. Bij Dawespynten op het eiland Prins Karl Forland zijn we aan land gegaan. Een oude hut die door de jaren verwerking was omgevallen. Hij deed dienst voor de mijnbouw om vanuit deze locatie nieuwe plekken te kunnen ontdekken. De letters SSS ("Scottish Spitsbergen Syndicate") op sommige delen van het huis doen nog denken aan deze mijnbouwperiode. We hebben ons opgedeeld en zijn in verschillende groepen de toendra op gelopen. Het regende wel maar dat mocht de pret niet drukken om toch weer een nieuwe plant te ontdekken; de pool pinksterbloem. Polygonen door bevriezingen en ontdooiingen zijn ook hier goed te ontdekken. De ene groep is langs het strand gelopen en de andere richting de voet van de berg met de hoop om nog een sneeuwhoen te ontdekken. Uiteindelijk waren we om 23.00 uur weer aan boord om de reis zuidwaarts weer te aanvaarden richting Barentsburg. Om een uur of 0.00 uur ging de motor plotseling laag en uiteindelijk ook helemaal uit. Een groep met Beluga's voor ons uit. Wat een gezicht en gehoor, we konden ze namelijk goed horen blazen en andere geluiden maken. Soms een heel hoog geluid, alsof ze op deze manier met elkaar communiceren. Na een half uur te hebben geobberd en de 80 Beluga's weer noordoostelijker zijn gaan zwommen hebben we de motor weer gestart en zijn we verder gegaan.

Vrijdag, 02 Augustus – Isfjord: Barentsburg, Adventfjord (Hiorthhamn, Longyearbyen)

08.00 uur: 78°03,8'N/014°12,0'E, in de haven in Barentsburg. Laaghangende bewolking windstil, 9°C, 1007 hPa.

De ochtend wakker geworden in haven van Barentsburg, geen uitnodigende skyline maar wel indrukwekkend. Dat hier nog 400 tot 450 russische mijnwerkers leven. Een beetje troosteloos gezicht, maar wel weer heel indrukwekkend vooral met de verhalen en de geschiedenis in het achterhoofd over wat er allemaal is gebeurd en waarom deze stad zo wordt gehouden. Sterker nog; er is veel bedrijvigheid op het gebied van oude Sovjetgebouwen renoveren. Een rond wandeling door Barentsburg met een bij elke hoek een mooi verhaal over de geschiedenis en anekdotes. Rusland wil graag een deel in dit deel van het arctische gebied bezet houden voor in de toekomst wellicht olie en andere voorraden te kunnen exploiteren. Het is goed om te zien ze in tegenstelling tot voorgaande jaren wat netter met hun stad omgaan.

Oude Sovjetgebouwen met typerende kleur en tekeningen waren inspiratie voor een groot aantal foto's. Nog een kopje koffie, fris of een Barentsburgbiertje gedronken in het restaurant van het hotel was een leuke bijkomstigheid. Ook een souvenirshop waar typisch Russische doch enigszins kitscherige spullen konden worden gekocht. Een hele belevenis.

Uiteindelijk zijn we om 13.00uur verder Isfjorden in gevaren om bij Longyearbyen in de haven te mogen liggen. Hier hebben we dan nog tijd om Longyearbyen te ontdekken. Longyearbyen is geen heel grote stad. Dus na een paar uur is hier ook alles ontdekt. Het museum is erg mooi en geeft veel informatie en er zijn veel boeken over Spitsbergen. Aan de over kant van Adventdalen hebben we nog een mooie wandeling gemaakt. Opgedeeld in twee groepen zijn de berggeiten om hoog gelopen, en zijn de genietters lager gebleven om meer op detail te kunnen letten en fotograferen. Het is per slot van rekening de laatste wandeling. Nog wel twee nieuwe plantensoort kunnen ontdekken namelijk; de arctische fijnstraal en het arctisch wollegras(katoen). Rendieren liepen op de helling van de berg te grazen, terwijl we langzaam langs wandelde. Ook hier was behoorlijk naar steenkool gegraven. De open mijn schachten konden we nog vinden, en de hangars waar de kolen in werden getransporteerd lagen her en der in het landschap verspreid. Langs het strand zijn we weer richting de landingsplaats gegaan en zijn we met de zodiacs op gepikt. De Antigua lag alleen al in Longyearbyen voor anker dus moesten we bijna 3km met de kleinere bootjes naar de andere kant varen, een hele belevenis. Maar eenmaal op de Antigua moesten tassen en andere spullen alweer worden ingepakt om de terugreis voor te bereiden. Nog genieten op het dek van het mooie uitzicht met aansluitend nog een diner, maakt de avond een mooie afsluiting van een mooie reis.

Zaterdag, 3 Augustus – Longyearbyen

03.00: 78°14'N/, 15°35'E, In de haven van Longyearbyen. Bewolkt en weinig wind, 1018 hPa.

Na een veel te vroeg ontbijt was begint het einde nu toch echt te naderen. En wordt het werkelijkheid dat de reis ten einde gaat komen. Met alle herinneringen en mooie gebeurtenissen op zak zijn de 15dagen voorbij gevlogen.

We hebben al veel van de wereld gezien, maar het hoge noorden en het arctisch gebied is wel erg uniek. En wellicht komen we nog terug voor nog een avontuur op Spitsbergen want The Arctic blijft trekken.

Reisgegevens van Longyearbyen tot Longyearbyen: 983 zee mijlen = 1820 kilometer

Tekst: Jelle Abma. Foto's, Layout en kaarten: Rolf Stange.

Dit reisdagboek is te vinden op: www.spitsbergen-svalbard.com

Hier kun je ook de groepsfoto, verzameling van bijzondere foto's en de 360graden foto's (over een aantal maanden) genomen tijdens de reis. En hartelijk bedankt voor het mogelijk maken van de panoramafoto's.

**Namens Tallship Company en Askja reizen willen we jullie bedanken voor jullie deelname aan deze reis en de goede medewerking en stemming aan boord maar ook op aan land.
Nogmaals dank en tot weerziens ergens tussen de Noordpool en Zuidpool.**

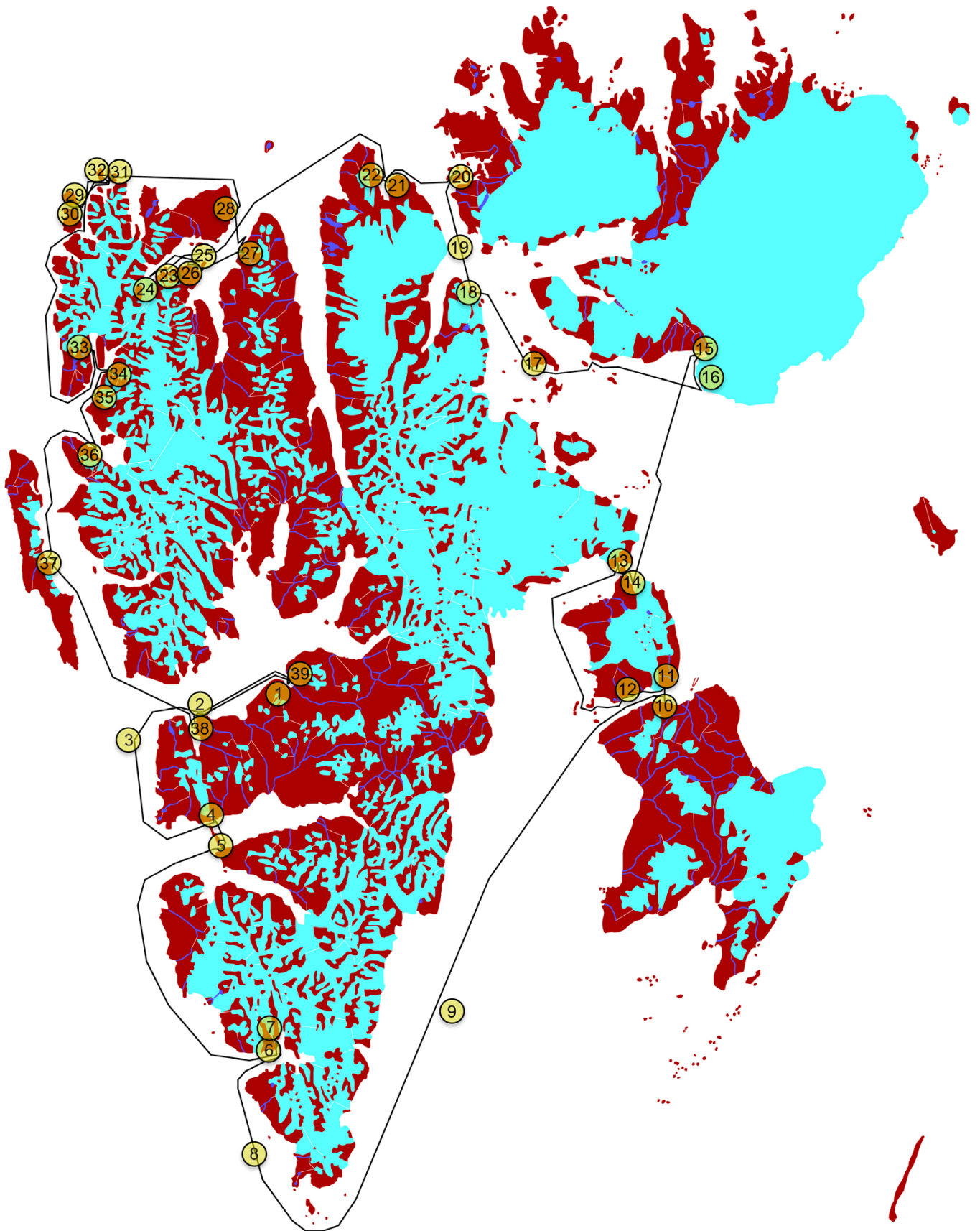
Voor meer informatie over andere reizen van Askja Reizen in het noorden of ergens anders op deze mooie planeet.

Askja Reizen
Izaak Evertslaan 1
6814 HH Arnhem (Nederland)
Email: info@askja.nl
Internet: www.askja.nl

Behalve rond Spitsbergen varen er ook andere schepen van Tallship Company in de Oostzee, Noordzee. Wie meer wilt weten van de verschillende schepen en het varen bij Tallship Company kan meer informatie vinden bij:

Tallship Company
Wieuwens 2
8835 KX Easterlittens (Nederland)
Email: info@tallship-company.com
Internet: www.tallship-company.com

1	Longyearbyen	21	Sorgfjord: Crozierpynten
2	Heerodden	22	Sorgfjord: Eolusneset
3	Bultrugg	23	Liefdefjord: Lernerøyane
4	Bellsund: Fridtjovhamna	24	Liefdefjord: Monacobreen
5	Van Mijenfjord: Midterhuken	25	Liefdefjord: Måkeøyane
6	Hornsund: Gnålodden	26	Liefdefjord: Næssøpynten
7	Hornsund: Vestre Burgerbukta	27	Woodfjord: Mushamna
8	Bultrugg	28	Woodfjord: Mullerneset (Reinsdyrfløya)
9	Storfjord	29	Danskøya: Virgohamna
10	Edgeøya: Meodden	30	Amsterdamøya: Smeerenburg
11	Barentsøya: Bødelfjellet	31	Indre/Ytre Norskøya (Zeeussche Uitkijk)
12	Barentsøya: Freemansund	32	Fuglesangen
13	Straumsland/Heleysund/Ormholet	33	Krossfjord: Signehamna
14	Barentsøya: Dorstbukta	34	Krossfjord: Tinayrebukta
15	Nordaustland: Vibebukta	35	Krossfjord: Fjortende Julibukta
16	Austfonna: Bråsvellbreen	36	Kongsfjord: Ny Ålesund
17	Wahlbergøya	37	Prins Karls Forland: Dawespynten
18	Alkefjellet	38	Barentsburg
19	Hinlopen	39	Adventfjord: Hiorthhamn
20	Murchisonfjord: Søre Russeøya	40=1	Longyearbyen

